ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 99. V Praze dne 4. srpna 1953. Cena 60 haléřů.

OBSAH.

(240.—242.) 240. Vyhláška ministerstva národní bezpečnosti, **kterou se vydávají podrobnější předpisy o občanských průkazech.**

241. Vyhláška ministrů paliv a pracovních sil **o provozně bezpečnostní službě v závodech podléhajících dozoru veřejné báňské správy.**

242. Vyhláška úřadu pro normalisaci, **kterou se vyhlašují technické státní normy pro přenosnou přípojku trojfázovou, pro mezní měřidla, pro závitová měřidla, pro stínicí hadice, pro sdělovací dráty a lanka, pro akumulátorové vozíky, pro lahve na mléko, pro čisté chemikálie a činidla, pro čpavek synthetický kapalný technický a pro bulharský tabák cigaretový.**

Úřední sdělení.

240.

VYHLÁŠKA

ministerstva národní bezpečnosti

ze dne 27. července 1953,

kterou se vydávají podrobnější předpisy o občanských průkazech.

Ministerstvo národní bezpečnosti stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 8 a § 11 odst. 2 vládního nařízení č. 61/1953 Sb., o občanských průkazech:

§ 1.

Občanský průkaz je doklad, kterým občan na území Československé republiky prokazuje svou totožnost, československé státní občanství a jiné právní skutečnosti v něm uvedené.

§ 2.

(1) Občanský průkaz je povinen si opatřit každý občan Československé republiky, který dosáhl 15 let a má pobyt na jejím území. Tuto povinnost nemají vojáci v činné službě; ti se prokazují stanovenými vojenskými průkazy.

(2) Občanský průkaz se nevydá občanu, který je zcela zbaven svéprávnosti. Údaje o takovém občanu, pokud není v ústavním zaopatření, se zapisují do občanského průkazu osoby, která o něj pečuje.

§ 3.

Občanský průkaz vydává za náhradu pořizovacích výloh*) okresní oddělení veřejné bezpečnosti, v jehož obvodě má občan trvalý pobyt.

*) pořizovací výlohy činí 4 Kčs.

§ 4.

(1) K opatření občanského průkazu je občan povinen předložit:

a) rodný (křestní) list,

b) dosavadní občanský průkaz nebo průkaz jej nahrazující,

c) osvědčení o československém státním občanství,

d) doklad o rodinném stavu (oddací list, úmrtní list manžela nebo rozsudek soudu o rozvodu a pod.),

e) rodné (křestní) listy svých dětí mladších 15 let a těch osob mladších 15 let, které s ním žijí ve společné domácnosti,

f) dvě neretušované fotografie v rozměru 5,5×6,5 cm s dolním bílým okrajem širokým 1,5 cm.

(2) Muž starší 19 let předloží též k nahlédnutí vojenskou knížku nebo doklad o tom, že není veden ve vojenské evidenci.

(3) Občan, který nabyl československého státního občanství a je povinen si opatřit občanský průkaz (§ 2 odst. 1), může předložit místo osvědčení o československém státním občanství doklad nabytí tohoto občanství.

(4) Doklady se předkládají v prvopise nebo v ověřeném opise. Cizojazyčné doklady se předkládají s ověřeným překladem.

(5) Doklady uvedené v odstavcích 1 a 3 občan předloží a občanský průkaz převezme osobně.

§ 5.

Občanu, který nemůže předložit všechny doklady uvedené v § 4, bude vydán dočasný občanský průkaz s kratší dobou platnosti. Během této doby předloží občan příslušnému okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti chybějící doklady.

§ 6.

Do občanského průkazu se zapisuje pro účely důchodového zabezpečení rodné číslo; nebude-li toto číslo zapsáno okresním oddělením veřejné bezpečnosti při vydání občanského průkazu, je občan povinen nejpozději do 14 dnů po vydání občanského průkazu požádat o zápis rodného čísla okresní národní výbor.

§ 7.

Občan je povinen předložit občanský průkaz

a) místnímu národnímu výboru příslušnému podle místa trvalého pobytu k provedení zápisu o uzavření manželství, rozvodu, ovdovění, narození nebo úmrtí dítěte, pokud tyto skutečnosti nastaly po vydání občanského průkazu, a to ve lhůtě 8 dnů; zároveň předloží doklad o zapisované skutečnosti,

b) ohlašovacímu orgánu podle vyhlášky ministerstva národní bezpečnosti č. 335/1952 Ú. l., o hlášení občanů (místnímu národnímu výboru nebo okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti), k provedení zápisu o přihlášení k trvalému nebo přechodnému pobytu a o odhlášení z trvalého pobytu.

§ 8.

(1) Občan je povinen opatřit si nový občanský průkaz u okresního oddělení veřejné bezpečnosti, v jehož obvodě má trvalý pobyt,

a) při změně příjmení nebo jména,

b) při opravě matričního zápisu příjmení nebo jména,

c) při návratu z činné služby vojenské,

d) byl-li jeho občanský průkaz zničen, odcizen, ztracen nebo poškozen.

(2) Při pozbytí československého státního občanství odevzdá držitel občanský průkaz orgánu, který mu vydal povolení k pobytu pro cizince.

§ 9.

Občan, kterému byl vydán občanský průkaz, je povinen

a) neustále občanský průkaz nosit a na vyzvání orgánů ministerstva národní bezpečnosti se jím prokazovat,

b) chránit občanský průkaz před odcizením, ztrátou, poškozením nebo zničením; tyto skutečnosti jakož i okolnosti, za kterých k nim došlo, hlásí občan nejbližšímu okresnímu nebo obvodnímu oddělení veřejné bezpečnosti,

c) dbát, aby všechny zápisy v občanském průkazu odpovídaly skutečnosti,

d) přesně a ve stanovené lhůtě podle občanského průkazu vyplňovat přihlášku k pobytu a provádět zápis v domovní knize.

§ 10.

(1) Vedení podniku, úřadů a orgánů státní správy, institucí a organisací

a) jsou povinna neprodleně zapsat do občanského průkazu občana počátek a ukončení jeho pracovního (učebního) poměru nebo školení v učilišti státních pracovních záloh,

b) nesmějí do občanského průkazu zapisovat počátek jeho pracovního (učebního) poměru, není-li v něm zapsáno skončení předchozího zaměstnání.

(2) Občan je povinen předložit zaměstnavateli, je-li jím podnik, úřad, jiný orgán státní správy, instituce nebo organisace, občanský průkaz

a) k provedení zápisu o pracovním (učebním) poměru nebo o školení v učilišti státních pracovních záloh při jejich nastoupení nebo skončení,

b) ke kontrole údajů o pracovním (učebním) poměru v době, kdy tento poměr trvá.

§ 11.

Občanský průkaz nesmí být vyžadován a přijímán jako zástava, ani odnímán při vstupu do budov úřadů a orgánů státní správy, podniků, organisací a institucí nebo při ubytování.

§ 12.

(1) Občanské průkazy se vydávají zásadně na dobu 5 let; po uplynutí této doby může být platnost občanského průkazu prodloužena.

(2) Občan je povinen předložit občanský průkaz okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti k prodloužení platnosti nejpozději 14 dnů před uplynutím doby platnosti.

(3) Nový občanský průkaz se vydá před uplynutím doby jeho platnosti

a) zjistí-li se, že údaje v občanském průkazu jsou nesprávné,

b) je-li průkaz zápisy zcela zaplněn,

c) v případech uvedených v § 8 odst. 1.

§ 13.

Občanský průkaz zemřelého občana odevzdá nejbližšímu obvodnímu nebo okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti ten, komu přísluší obstarání pohřbu.

§ 14.

(1) Nesplnění povinností uložených touto vyhláškou trestá se podle §§ 9—11 vl. nař. č. 61/1953 Sb. jako přestupek pokutou do 200 Kčs.

(2) Orgány veřejné bezpečnosti jsou oprávněny za tyto přestupky ukládat ihned na místě pokutu do 100 Kčs osobám, které byly při přestupku přistiženy a jsou ochotny pokutu zaplatit, a pokutu zároveň vybrat trestním blokem.

(3) Není-li přistižená osoba ochotna pokutu zaplatit, oznámí orgán veřejné bezpečnosti přestupek okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti.

(4) Není-li stanoveno jinak, platí pro blokové řízení přiměřeně ustanovení vyhlášky ministerstva vnitra č. 352/1951 Ú. l. I, o blokovém řízení.

§ 15.

Okresní oddělení veřejné bezpečnosti vymění postupně dosavadní občanské průkazy vydané podle zákona č. 198/1948 Sb., o občanských průkazech, za občanské průkazy podle vládního nařízení č. 61/1953 Sb. a této vyhlášky; výměna se provede občanům, kteří k tomu budou vyzváni.

§ 16.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 27. července 1953.

Ministr:

gen. arm. Bacílek v. r.

241.

VYHLÁŠKA

ministrů paliv a pracovních sil

ze dne 23. července 1953

o provozně bezpečnostní službě v závodech podléhajících dozoru veřejné báňské správy.

Ministr paliv a ministr pracovních sil stanoví v dohodě se zúčastněnými ministry a s jednotnou odborovou organisací podle § 10 zákona č. 67/1951 Sb., o bezpečnosti při práci:

§ 1.

(1) Zajištění podmínek bezpečné a zdravotně nezávadné práce je jedním z nezbytných předpokladů úspěšného plnění těžebních, výrobních a provozních úkolů.

(2) Za zajištění bezpečné a zdravotně nezávadné práce v závodech podléhajících dozoru veřejné báňské správy odpovídá ředitel podniku a ostatní osoby odpovědné za plnění těžebních, výrobních a provozních úkolů, zejména závodní ředitelé, hlavní inženýři (techničtí vedoucí), vedoucí důlních úseků, vedoucí revírů, hlavní mechanici, vedoucí povrchových provozů, vedoucí dílen, mistři a předáci.

§ 2.

(1) Jako výkonný a poradní orgán pro vytváření a udržování podmínek bezpečné a zdravotně nezávadné práce se zásadně ve všech závodech, jakož i orgánech závodům nadřazených (hlavní správy ministerstev, kombináty, revírní a obvodní ředitelství, podniky a pod.), ustanoví bezpečnostní technici.

(2) Bezpečnostní technici jsou v otázkách bezpečnosti a hygieny práce zástupci hlavního inženýra a jsou mu přímo podřízeni a odpovědni. Vykonávají-li svou působnost na hlubinných dolech, lomech nebo v orgánech jim nadřazených, považují se za důlní techniky příslušného orgánu.

§ 3.

(1) Bezpečnostní techniky závodu ustanovuje a odvolává vedoucí závodu po dohodě s technikem přímo nadřazeného orgánu a po předchozím schválení báňským úřadem I. stupně daném v dohodě s jednotnou odborovou organisací.

(2) Bezpečnostní techniky v nadřazených orgánech ustanovuje a odvolává vedoucí příslušného orgánu po předchozím schválení báňského úřadu II. stupně daném v dohodě s jednotnou odborovou organisací.

(3) Bezpečnostní technik může být zbaven své funkce, zejména neplní-li řádně své úkoly.

§ 4.

Počet bezpečnostních techniků určí na návrh vedení závodů (orgánů) příslušné ministerstvo v dohodě s báňským úřadem II. stupně a s jednotnou odborovou organisací; při tom přihlédne k povaze těžby, výroby a provozu s hlediska nebezpečí při práci, k rozsahu závodů, k místně odlehlým provozovnám a pracovištím a k počtu pracovníků.

§ 5.

(1) Bezpečnostními techniky mohou být ustanoveny osoby, které prokázaly zkouškou, že mají pro tuto funkci odborné (praktické i theoretické) a organisační schopnosti a osobní vlastnosti a které absolvovaly

a) vysokou školu báňskou a mají alespoň dvouletou praxi v hornictví nebo u báňských úřadů, nebo
b) vyšší horní školu (čtyřletou) a mají alespoň čtyřletou praxi v hornictví, nebo
c) nižší horní školu (dvouletou) a mají alespoň šestiletou praxi v hornictví, nebo
d) kurs pro bezpečnostní techniky a mají alespoň desetiletou praxi v hornictví.

(2) Kursy pro bezpečnostní techniky [odstavec 1 písm. d)] jsou nejméně čtyřměsíční a jsou specialisovány podle oborů; zřizují je příslušná ministerstva.

(3) U osob, které byly před počátkem účinnosti této vyhlášky již ustanoveny bezpečnostními techniky, může být upuštěno i od požadavku absolvování kursu pro bezpečnostní techniky. Jsou však povinny vykonat předepsanou zkoušku (§ 6), a to nejpozději do 1. srpna 1954.

§ 6.

(1) Zkoušky bezpečnostních techniků určených pro závody se konají před tří- až pětičlennou komisí jmenovanou báňským úřadem II. stupně a složenou ze zástupce báňských úřadů, jednotné odborové organisace, z bezpečnostního technika nadřazeného orgánu a, jde-li o zkoušku absolventů kursu (§ 5 odst. 2) z potřebného počtu učitelů kursu. Předsedou komise je zástupce báňského úřadu.

(2) Bezpečnostní techniky nadřazených orgánů přezkouší tříčlenná komise jmenovaná báňským úřadem II stupně a složená ze zástupce tohoto úřadu, který komisi předsedá, ze zástupce jednotné odborové organisace a z bezpečnostního technika nadřazeného orgánu

(3) Zkušební řády pro zkoušky bezpečnostních techniků vydají příslušná ministerstva po dohodě s jednotnou odborovou organisací a s báňským úřadem II. stupně.

§ 7.

(1) Bezpečnostní technik nesmí být zpravidla zaměstnán jinak než vykonáváním své funkce. Pouze jde-li o závody nebo orgány menší a provozované za méně nebezpečných okolností (tedy nikoliv na př. o doly s třaskavými plyny, s nebezpečným uhelným prachem a s průvaly vod), může báňský úřad II. stupně povolit, aby

a) bezpečnostní technik kromě své funkce vykonával i jiné přesně určené práce,
b) u některého z nadřazených orgánů nebyl ustanoven bezpečnostní technik, je-li o řádnou koordinaci a kontrolu provozně bezpečnostní služby postaráno jinak.

(2) Pro závody malé (nejvýše s 50 pracovníky) a pro doly na keramické a stavební nerosty provozované za méně nebezpečných okolností vydají příslušná ministerstva v dohodě s báňským úřadem II. stupně zvláštní směrnice o zaměstnávání bezpečnostních techniků.

(3) Vykonává-li bezpečnostní technik i jiné práce, vyhradí mu vedoucí závodu (orgánu) potřebnou část jeho pracovní doby k tomu, aby mohl řádně vykonávat funkci bezpečnostního technika.

§ 8.

(1) Bezpečnostní technik závodu má zejména tyto úkoly:

a) sleduje pokud možno ve spolupráci se závodní radou (komisí ochrany a bezpečnosti práce) soustavnými prohlídkami stav provozní a požární bezpečnosti, stav hygienických zařízení, pomůcek a zařízení pro první pomoc po technické stránce na pracovištích pod zemí i na povrchu; při tom dbá zejména zachovávání bezpečnostních předpisů a sleduje s hlediska bezpečnosti větrání, pokud není ustanoven zvláštní vedoucí větrání, plánování otvírek, rozdělávek, porubních methods, provádění mechanisace, elektrifikace a pod. Je povinen zjišťovat závady ohrožující bezpečnost, zejména takové, které spočívají v nedodržování bezpečnostních předpisů jak ve vlastním pracovním postupu jednotlivců (při užívání nástrojů, ochranných zařízení a pomůcek, při stavbě výdřevy a pod.), tak v samotné stavbě a zajištění strojních, dobývacích, dopravních, větracích a jiných zařízení,

b) navrhuje, pokud možno ve spolupráci se závodní radou (komisí ochrany a bezpečnosti práce), hlavnímu inženýru opatření ke zvýšení bezpečnosti a zdravotní nezávadnosti provozu, zejména k odstranění závad a k zlepšení organisace provozu a pracovního prostředí,

c) účastní se vyšetřování pracovních úrazů, zejména těžkých, hromadných a smrtelných, a zjišťuje při tom jejich příčiny; doplňuje záznam o úrazu, sestavený mistrem nebo jiným vedoucím pracoviště, a jeho originál předkládá hlavnímu inženýru závodu a podává předepsaná hlášení úrazů. Odpovídá za evidenci pracovních úrazů podle jednotlivých záznamů o úrazech a předkládá komisím ochrany a bezpečnosti práce a nadřízeným orgánům výkazy o počtu a příčinách úrazů. Na podkladě záznamů o úrazech provádí rozbor jejich příčin pro plánovité snižování úrazovosti v závodech, zejména posuzuje účinnost dosavadních bezpečnostních zařízení, technickoorganisačních opatření a výchovy pracovníků k bezpečné a zdravotně nezávadné práci, navrhuje zejména po stránce preventivní, jak odstranit závady a nedostatky, které byly příčinou úrazů a které se vyskytují i na jiných pracovištích,

d) účastní se přípravy a provádění bezpečnostně zdravotních plánů, materiálově technického zásobování pro obor bezpečnosti a hygieny práce; podporuje na závodě socialistické soutěžení a zlepšovatelské hnutí,

e) pečuje spolu s orgány jednotné odborové organisace o propagaci bezpečnosti, o výchovu k bezpečné a zdravé práci, o výběr zaměstnanců na pracovní místa s ohledem na bezpečnost při práci a o zaškolování nově přijatých pracovních sil,

f) provádí kontrolu pohotovosti záchranného sboru,

g) spolupracuje s dílenským (obvodním) lékařem při organisování první pomoci při úrazech a nehodách,

h) účastní se porad s bezpečnostním technikem nadřazeného orgánu a schůzí závodní komise ochrany a bezpečnosti práce.

(2) Je-li nebezpečí z prodlení, je bezpečnostní technik závodu povinen učinit opatření k zajištění bezpečného a zdravotně nezávadného provozu na místě sám, po případě i zařídit vyřazení strojů nebo zastavení práce. O učiněném opatření je povinen bezpečnostní technik podat bez odkladu zprávu hlavnímu inženýru. Hlavní inženýr, jestliže nesouhlasí s provedeným opatřením, rozhodne sám o věci a oznámí to hlavnímu inženýru nadřazeného orgánu; ten si vyžádá stanovisko svého bezpečnostního technika a rozhodne s konečnou platností.

(3) Se zvýšenou pozorností se stará bezpečnostní technik závodu o dodržování všech bezpečnostních opatření na pracovištích, na něž jsou umísťováni žáci a absolventi hornických učilišť státních pracovních záloh. Pomáhá ředitelům učilišť seznamovat žáky a mistry výrobního výcviku s bezpečnostními předpisy a kontroluje jejich praktické uplatňování.

§ 9.

(1) Bezpečnostní technik orgánu, který je přímo nadřazen závodu

a) kontroluje a koordinuje činnost bezpečnostních techniků na závodech, účastní se jejich výběru a pečuje dalším vhodným školením o zvyšování jejich odborné úrovně,

b) obstarává společné záležitosti provozně bezpečnostní služby uvnitř orgánu,

c) účastní se přípravy plánů investic a technických opatření se zřetelem na bezpečnost a hygienu práce,

d) účastní se vyšetřování závažných provozních nehod, zejména smrtelných úrazů, záparů a katastrof,

e) přenáší zkušenosti týkající se bezpečnosti při práci z jednoho závodu na druhé,

f) zpracovává z výsledků úrazové statistiky a ze zkušeností získaných na báňských závodech návrhy na provedení opatření nutných k soustavnému snižování úrazovosti a

g) předkládá hlavnímu inženýru pravidelné zprávy o stavu bezpečnosti práce.

(2) Při nebezpečí z prodlení postupuje se obdobně podle ustanovení § 8 odst. 2.

(3) Bezpečnostní technik ostatních nadřazených orgánů kontroluje a koordinuje v podřízených orgánech činnost bezpečnostních techniků a vedoucích větrání.

§ 10.

Odpovědnost ředitele podniku a ostatních vedoucích osob závodu (orgánu) za zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci není ustanovením a činností bezpečnostního technika dotčena. Tyto osoby jsou také povinny podporovat bezpečnostní techniky v jejich činnosti a zařídit, aby bezpečnostní technici byli zpraveni o všech provozních nehodách (na př. o smrtelných úrazech, záparách a katastrofách) a zúčastnili se jejich vyšetřování.

§ 11.

Bezpečnostní technik při své činnosti úzce spolupracuje zvláště s orgány bezpečnosti práce jednotné odborové organisace (se závodními inspektory práce), s orgány báňských úřadů, státní zdravotní správy, státního dozoru na zaměstnávání pracovníků a s orgány požární ochrany.

§ 12.

(1) Podrobný rozsah činnosti bezpečnostních techniků stanoví směrnice, které vydá báňský úřad II. stupně.

(2) Ministr paliv může na návrh báňského úřadu II. stupně vyjmout některé závody podléhající dozoru veřejné báňské správy a orgány jim nadřazené zcela nebo zčásti z dosahu platnosti této vyhlášky.

§ 13.

Zrušují se vyhlášky ministerstva průmyslu č. 1013/1949 Ú. l. I a ministerstva paliv a energetiky č. 333/1951 Ú. l. I.

§ 14.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1953.

Náměstek ministra pracovních sil: **Votava** v. r.

Ministr paliv: **Pokorný** v. r.

242.

VYHLAŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 11. července 1953,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro přenosnou přípojku trojfázovou, pro mezní měřidla, pro závitová měřidla, pro stínicí hadice, pro sdělovací dráty a lanka, pro akumulátorové vozíky, pro lahve na mléko, pro čisté chemikálie a činidla, pro čpavek synthetický kapalný technický a pro bulharský tabák cigaretový.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 38 4324 „Přenosná přípojka trojfázová 40 A" je od 1. srpna 1953 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro výrobu, obsluhu a připojování přenosné přípojky venkovní na rozvodnou síť nn; vytyčuje technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, a přejímání předmětu, jehož se týká.

§ 2.

* (1) Technickými státními normami od 1. srpna 1953 jsou normy:

ČSN 25 3100 „Přehled mezních kalibrů"

ČSN 25 3110 „Válečkové kalibry oboustranné Ø 1 až 30 mm"

ČSN 25 3111 „Dobrá strana válečkových kalibrů Ø 1 až 30 mm"

ČSN 25 3112 „Zmetková strana válečkových kalibrů Ø 1 až 30 mm"

ČSN 25 3113 „Rukojeti oboustranné"

ČSN 25 3120 „Válečkové kalibry jednostranné Ø přes 30 až 100 mm"

ČSN 25 3121 „Dobrá strana válečkových kalibrů Ø přes 30 až 100 mm"

ČSN 25 3122 „Rukojeti jednostranných válečkových kalibrů"

ČSN 25 3123 „Válečkové kalibry jednostranné Ø přes 30 až 100 mm"

ČSN 25 3124 „Zmetková strana válečkových kalibrů Ø přes 30 až 100 mm"

ČSN 25 3126 „Válečkové kalibry oboustranné Ø přes 30 až 100 mm"

ČSN 25 3127 „Rukojeti oboustranných válečkových kalibrů"

ČSN 25 3128 „Šrouby k rukojetím válečkových kalibrů"

ČSN 25 3140 „Ploché kalibry jednostranné Ø 60 až 160 mm" (směrná)

ČSN 25 3142 „Ploché kalibry jednostranné 60 až 160 mm" (směrná)

ČSN 25 3145 „Odpichy s kulovými plochami",

ČSN 25 3170 „Třmenové kalibry oboustranné. Rozsah 3 až 100 mm" (směrná)

ČSN 25 3172 „Třmenové kalibry oboustranné. Rozsah 2 až 103 mm" (směrná)

ČSN 25 3180 „Třmenové kalibry jednostranné plechové. Rozsah 2 až 100 mm" (směrná)

ČSN 25 3182 „Třmenové kalibry jednostranné plechové. Rozsah 3 až 500 mm"

ČSN 25 3185 „Třmenové kalibry jednostranné na zápichy. Rozsah 3 až 300 mm"

ČSN 25 3196 „Třmenové kalibry jednostranné. Rozsah 105 až 500 mm" (směrná)

(2) Norma ČSN 25 3100 podává přehled o jednotlivých druzích mezních kalibrů s uvedením jich vyobrazení; ostatní pak jsou normy rozměrové.

§ 3.

* (1) Technickými státními normami od 1. srpna 1953 jsou normy:

ČSN 25 4101 „Mezní měřidla na závity"

ČSN 25 4103 „Profil závitů kalibrů. Závit metrický"

ČSN 25 4105 „Dílenské závitové kalibry"

ČSN 25 4106 „Přejímací závitové kalibry".

(2) Norma ČSN 25 4101 obsahuje základní pojmy týkající se mezních závitových kalibrů a jedná zejména o názvosloví, rozdělení závitových kalibrů, vytyčuje technické požadavky a pojednává o přejímání, zkoušení a balení závitových měřidel. Norma ČSN 25 4103 obsahuje údaje profilových závitových kalibrů, norma ČSN 25 4105 jedná o funkčních rozměrech dílenských závitových kalibrů a norma ČSN 25 4106 jedná o funkčních rozměrech přejímacích závitových kalibrů.

§ 4

(1) Norma ČSN 34 7260 „Stínicí hadice" je od 1. srpna 1953 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro stínicí hadice určené pro letecké vodiče. Vytyčuje technické požadavky, jedná o zkoušení, přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování hadic.

§ 5.

* (1) Technickými státními normami od 1. srpna 1953 jsou normy:

ČSN 34 7710 „Sdělovací dráty a lanka",

ČSN 34 7711 „Sdělovací dráty isolované",

ČSN 34 7712 „Sdělovací dráty stíněné",

ČSN 34 7713 „Sdělovací lanka isolovaná",

ČSN 34 7714 „Sdělovací lanka stíněná",

(2) Norma ČSN 34 7710 platí pro sdělovací isolované dráty a lanka bez stínění i se stíněním, určené pro vnitřní a vnější spoje elektrických sdělovacích přístrojů a zařízení. Jedná mimo jiné o názvosloví a rozdělení vodičů, vytyčuje technické požadavky a obsahuje předpisy pro jich zkoušení, balení a dopravu. Ostatní normy pak jednají zejména o technických požadavcích, zvláště pokud jde o konstrukci, rozměry a charakteristické hodnoty jednotlivých předmětů, jichž se týkají.

§ 6.

* (1) Technickými státními normami od 1 ledna 1954 jsou normy:

ČSN 26 8800 „Motorové dopravní vozíky"

ČSN 26 8815 „Akumulátorové traktory"

ČSN 26 8816 „Akumulátorové vozíky s pevnou plošinou"

ČSN 26 8817 „Akumulátorové vozíky s nízkozdvižnou plošinou"

ČSN 26 8818 „Akumulátorové vozíky vysokozdvižné se zdvihem 1,5 m"

ČSN 26 8819 „Akumulátorové vozíky vysokozdvižné se zdvihem 3 m"

(2) Normy stanoví zásady pro typové označení motorových dopravních vozíků bezkolejových a podávají jich přehled. Ostatní normy udávají rozměry jednotlivých druhů akumulátorových vozíků.

§ 7.

(1) Technickou státní normou od 1. srpna 1953 je norma

ČSN 70 4930 „Láhve na mléko".

(2) Norma nahrazuje normu ČSN 1488—1947 a udává zejména základní rozměry předmětu, jehož se týká.

§ 8.

* (1) Technickými státními normami od 1 září 1953 jsou normy:

ČSN 68 4421 „Dusičnan stříbrný p. a. č.",

ČSN 68 6910 „Adonit",

ČSN 68 6965 „Kvercetin",

ČSN 68 6853 „Kyselina levulová",

ČSN 68 6316 „Kyselina pyrohroznová",

ČSN 68 6866 „Alfa-methylglukosid"

ČSN 68 6920 „Alfa-methylmannosid"

ČSN 68 6914 „Rhamnosa"

ČSN 68 6875 „d-tagatosa"

ČSN 68 6704 „Tributyrin",

ČSN 68 6968 „Aurin"

ČSN 68 6963 „Bindschedlerova zeleň"

ČSN 68 6315 „3,5 Dinitrosalicylová kyselina p. a."

ČSN 68 6964 „Fenosafranin"

ČSN 68 6962 „Fuchsin"

ČSN 68 6960 „Malichitová zeleň"

ČSN 68 6966 „Methylenová modř"

ČSN 68 6970 „Methylviolet"

ČSN 68 6961 „Neutrální červeň"

ČSN 68 6969 „Lauthova violeť"

ČSN 68 6971 „Pentamethoxylová červeň"

ČSN 68 6967 „Universální indikátor Čůta-kámen"

ČSN 68 6911 „Ehrlich diazo I"

ČSN 68 6912 „Ehrlich diazo II"

ČSN 68 6913 „Essbach"

ČSN 68 6915 „Fehling I"

ČSN 68 6916 „Fehling II"

ČSN 68 6907 „Millon"

ČSN 68 6917 „Nylander"

ČSN 68 6908 „Obermayer I"

ČSN 68 6909 „Obermayer II"

(2) Normy mimo jiné jednají o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, značení a dopravě čistých chemikálií a činidel.

§ 9.

* (1) Technickými státními normami od 1. října 1953 jsou normy:

ČSN 65 1311 „Čpavek synthetický kapalný technický",

ČSN 65 1314 „Čpavková voda technická".

(2) Normy mimo jiné vytyčují technické požadavky, zkoušení, přejímání, balení a dopravě předmětů, jichž se týkají.

§ 10.

(1) Norma ČSN 56 9510 „Bulharský cigaretový tabák" je od 1. července 1953 technickou státní normou.

(2) Jde o normu jakosti, jednající zejména o surovině, o požadavcích, o methodách kontroly jakosti, o balení, skladování, dopravě a záruční lhůtě tabáku.

Za předsedu:

Ing. Dostal v. r.

---

* Tyto normy tvoří sadu.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva vnitřního obchodu.

Směrnice pro nákup zboží v maloobchodě hospodářskými, rozpočtovými a ostatními organisacemi a zařízeními.

Aby byl zajištěn hladký průběh maloobchodního prodeje podle vyhlášky ministrů vnitřního obchodu a financí č. 187/1953 Ú. l., o nákupu zboží v maloobchodě hospodářskými, rozpočtovými a ostatními organisacemi a zařízeními, vydává ministerstvo vnitřního obchodu v dohodě s ministerstvem financí a státním úřadem plánovacím tyto směrnice:

1. Vyhlášení vyhrazených prodejen.

Mimotržní odběratelé v některých místech se dotazují, které prodejny jsou jim vyhrazeny pro nákup určitého zboží. Aby k těmto dotazům nedocházelo, překontrolují krajské národní výbory, zda vyhrazené prodejny byly všude řádně vyhlášeny s uvedením prodávaných sortimentů zboží tak, aby byly známy všem mimotržním odběratelům. Zjistí-li, že se tak nestalo, provedou nápravu zejména tím, že vedle uveřejnění na vývěsních tabulích krajských, okresních, po případě místních národních výborů, uveřejní seznam vyhrazených prodejen též v krajinském tisku, oznámí jej místními rozhlasy, anebo jej zašlou prostřednictvím příslušných referátů krajského národního výboru jednotlivým mimotržním odběratelům.

2. Rozpis limitů.

Stanovený finanční limit je maximální a nesmí být v žádném případě překročen. Přesunout nevyčerpané podíly limitu, stanovené pro potraviny, na průmyslové zboží, může krajský národní výbor jen v případě odůvodněné potřeby. Opačný přesun provésti nelze. Provedení přesunu oznámí krajský národní výbor i s důvody ministerstvu vnitřního obchodu.

3. Dodatečné stanovení vyhrazených prodejen.

Krajským národním výborům i ministerstvu vnitřního obchodu docházejí žádosti různých maloobchodních systémů o dodatečné vyhrazení prodejen (na př. Drutěva, Sportovní prodejny a p.). Při stanovení vyhrazených prodejen byly vzaty v úvahu všechny maloobchodní jednotky v kraji, které realisují maloobchodní obrat a pro jejichž určení jsou hospodářské důvody, a to bez ohledu na to, komu podléhají. Dodatečným žádostem organisací může krajský národní výbor vyhovět jen, zjistí-li, že pro to jsou hospodářské důvody. Finanční limit může přidělit v takovém případě, jen v rámci limitu stanoveného pro kraj, po případě s použitím úpravy podle bodu 2. Vyhrazenými prodejnami nemohou být jednotky, které nerealisují plán maloobchodního obratu v tržních fondech (Řemeslnické potřeby n. p., Technomat n. p. a pod.).

4. Vyloučení některých systémů z prodeje v rámci limitů.

Pro zvláštní povahu maloobchodního prodeje nezahrnuje se do limitů prodej:

a) předmětů prodávaných maloobchodními složkami hlavní správy polygrafického a gramofonového průmyslu (knihy, gramofonové desky o pod.),

b) paliv,

c) v Bazaru,

d) v prodejnách Mototechny n. p.,

e) v maloobchodních jednotkách Chemy n. p. (benzinové pumpy).

Prodeje těchto předmětů se nezahrnují do rámce finančních limitů a provádějí je všechny dosavadní prodejny těchto sortimentů.

5. Zásobování drobných velkoodběratelů masem a masnými výrobky.

V naléhavých případech, kde to vyžaduje hospodárnost provozu, budou okresní podniky státního i družstevního obchodu potravinami provádět prostřednictvím svých odborných řezničko-uzenářských prodejen, jako jejich doplňkovou činnost, zásobování drobných velkoodběratelů masem, masnými výrobky, sádlem a konservami. Rozsah této doplňkové činnosti, jakož i síť prodejen, které ji budou provádět, určí okresní národní výbor (referát X ve spolupráci s referátem VIII) za spoluúčasti zástupců maloobchodních podniků, výrobních podniků a drobných velkoodběratelů.

Drobný velkoodběratel kontrahuje zásadně s podniky masného průmyslu. Odběry uskutečněné přes prodejny maloobchodu se započítávají do plnění hospodářských smluv jednotlivých velkoodběratelů. Za tím účelem bude výdej zboží z maloobchodu prováděn výhradně jen na dodací listy, které u těchto dodávek nahrazují fakturu, a to u všech dodávek velkoodběratelům od 1 kg výše. Z těchto dodacích listů sestaví maloobchod sumáře a předloží je dodavatelským podnikům vždy 5. den po uplynutí dekády, aby vyčerpané fondy velkoodběratelů mohly být započteny do plnění jejich odběru a odečteny z dodávek pro maloobchod. K sumáři se připojí kopie dodacích listů, které velkoodběratel podepíše. Množství dodaného zboží, uvedené v sumáři, bude rozděleno na maso výsekové, masné výrobky, sádlo a konservy.

Dodavatelský podnik má právo usměrňovat výdej zboží těmto odběratelům a po případě omezit dodávky prováděné prostřednictvím prodejen i během měsíce.

Dodací listy vypočte maloobchod v maloobchodních cenách; zboží bude účtováno za maloobchodní ceny s odpočtem 2% rabatu z dodávek masa, masných výrobků, sádla a konserv, jestliže jednorázové odběry odpovídají minimálnímu množství stanovenému výměrem ministerstva potravinářského průmyslu ze dne 7. ledna 1953, č. SZ-433/2/53-112, podle něhož u masa, masných výrobků, vnitřností, sádla a konserv činí minimální množství jednorázového odběru pro každý druh 5 kg. Při tom u masa vepřového, telecího a skopového je nutno odebrat celé dílce masa získaného bouráním, u masa hovězího celou část svíčkové nebo roštěné, kdežto u ostatních druhů hovězího masa je nutno odebrat stanovené minimální množství. Masné výrobky je nutno odebrat v celých kusech u zboží tyčového, vařeného a pečeného. U sekaného zboží a u ostatního zboží platí zásada minimálního odběru. Při odběrech nižších než stanoví minimální množství, bude zboží účtováno za maloobchodní ceny bez jakýchkoliv srážek. Místem plnění je v těchto případech zásadně prodejna nebo sklad maloobchodu. Účtovanou částku zaplatí velkoodběratel ihned bankovním převodem nebo, jde-li o částku do 200 Kčs, hotově.

Odebírá-li drobný velkoodběratel zboží prostřednictvím maloobchodní prodejny, nesmí být vykazován pohyb odebraného zboží ve statistických výkazech o nákupu, prodeji a zásobách zboží maloobchodu. Výnos z této činnosti bude zachycován v hospodářských výsledcích, jako vedlejší činnost maloobchodního podniku.

Dodávky, které byly uskutečněny po 1. červenci 1953, musí být proúčtovány podle ustanovení tohoto výnosu jak s hlediska finančního, tak s hlediska fondů zboží.

*

Vysvětlivky a směrnice pro závodní jídelny k § 5 vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 150/1953 Ú. l. o státních maloobchodních cenách potravin a průmyslového zboží.

1. Příplatek závodu ve výši Kčs 1,40 na oběd se rozumí za jedno hlavní jídlo pro zaměstnance na 1 den. Nárok na příplatek má zaměstnanec, pracuje-li nejméně 36 hodin týdně nebo i v těch případech, kdy je zaměstnanec na dovolené nebo nemocen a stravuje-li se v téže závodní jídelně, v níž se stravoval v době svého zaměstnání. Závod poskytuje příspěvek Kčs 1,40 i v neděli jen v tom případě, pracuje-li zaměstnanec v tento den a stravuje-li se v závodní jídelně.

2. Závodní jídelně je závod povinen poskytovati kromě jednotného příspěvku Kčs 1,40 bezplatně místnosti, otop (pára, plyn a pod.), osvětlení, vodu a v nezbytně nutném rozsahu i dopravní prostředky na dopravu potravin.

Závodní jídelna, která má cizí strávníky, může si vyžádat za každého cizího strávníka na úhradu výše uvedených nákladů náhradu ve výši propočítané z celkového počtu strávníků. Toto věcné plnění uhrazuje závod závodní jídelně spolu s jednotným příspěvkem Kčs 1,40 přímo, pokud uhrazuje příspěvky na stravování nejméně 10 svých zaměstnanců. Stravuje-li se v cizí závodní jídelně menší počet zaměstnanců z jednoho závodu, může být příspěvek súčtován přímo prostřednictvím strávníka. Tyto částky vybrané závodní jídelnou přísluší závodu, který závodní jídelně uvedené náklady bezplatně poskytuje.

3. Do plnění, které závod poskytuje závodní jídelně bezplatně jako místnosti podle ustanovení odst. 2, § 5 cit. vyhlášky, patří odpisy místností závodní jídelny a zařízení závodní jídelny, avšak jen pokud jde o základní prostředky. Generální opravy místností a generální opravy zařízení závodní jídelny se provádějí na vrub těchto odpisů.

Do osobních a věcných nákladů závodní jídelny mimo jiné patří:

a) běžné opravy místností používaných závodní jídelnou (bílení, udržování a pod.) a běžné opravy veškerého zařízení závodní jídelny (kotlů, parovodů, elektro-instalací, nábytku a pod.);

b) opotřebení, zničení a opravy kuchyňského zařízení, nádobí, příborů a pod., pokud jde o drobné a krátkodobé předměty.

4. Při celodenním stravování hradí závod náklady na místnost, otop (pára, plyn a pod.), osvětlení, vodu a v nezbytně nutném rozsahu i dopravní prostředky pro dopravu potravin, a to po celou dobu provozu závodní jídelny.

5. Dietní závodní jídelny nebo dietní oddělení závodní jídelny tvoří ceny obědů podle ustanovení odst. 1, § 5 cit. vyhlášky, součtem:

a) skutečných nákupních cen potravin potřebných k přípravě oběda a

b) náhrady skutečných osobních i věcných nákladů v nejvyšší částce Kčs 0,60, při obsluze stolu Kčs 0,70.

Pro dietní závodní jídelny neplatí ceny uvedené ve vyhlášce, které se vztahují pouze na běžná jídla.

6. Ministerstva a ústřední úřady jsou povinny provést v závodních jídelnách taková organisační opatření, která by zajistila zvýšení produktivity práce a snížení vlastních nákladů nejméně na přiznanou výši náhrady. U závodních jídelen, které přes provedená opatření nevystačí se stanovenou částkou nejvýše Kčs 0,60 (při obsluze u stolu Kčs 0,70) na úhradu skutečných osobních i věcných nákladů, je třeba více rozšiřovat vlastní pomocná hospodářství (výkrmny vepřů, pěstování zeleniny, drůbež a pod.), vyhledávat levnější zdroje nákupu z přebytků volných zemědělských výrobků od výrobců po skončení pravidelných zemědělských trhů a rozšiřovat služby strávníkům prodejem přesnídávkových jídel a nápojů. Z výtěžků tohoto prodeje hradí závodní jídelny rozdíly, které vyplynou z vyšších nákladů.

Z ministerstva výkupu.

Konec likvidace hospodářských družstev a rolnických skladištních družstev znárodněných podle vyhlášky č. 362/1952 Ú. l.

Hospodářská družstva a rolnická skladištní družstva, jejichž majetek byl znárodněn podle vyhlášky ministerstva výkupu č. 362/1952 Ú. l. končí svoji likvidaci. Proto se vyzývají hospodářské, rozpočtové a ostatní organisace a zařízení, jakož i soukromníci, kteří vlastní členské podíly hospodářských družstev a rolnických skladištních družstev, aby se přihlásili do 13. srpna 1953 u příslušného družstva o zaplacení členských podílů. Uvedeným majitelům, kteří se přihlásí o jejich zaplacení do 13. srpna 1953, budou podíly vyplaceny podle směrnic ministra financí č. 159/1953 Ú. l. o způsobu provedení peněžní reformy.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne:** Knihtisk, nár. pod., z. z. v Praze III, Karmelitská 6 — **Redakce:** Praha VII, tř. Obránců míru č. 85. Telefon č. 777-41, linka 124. — **Administrace:** Praha III, Tržiště č. 9 Telefon č. 667-41—48. — **Předplatné** na celý rok Kčs 60,-, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—, měsíčně Kčs 5,—. Předplácetí lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 108.011. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.